

ਅਰੁਣ ਬੀ. ਸਹਾਰਿਆ, ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਵੀਕੋ ਬਾਲੀ, ਜੇ

ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਜਗਦੰਬਾ ਦੱਤ, - ਜਵਾਬਦੇਹ

1992 ਦਾ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 885

19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2000

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਆਰਟ. 226 - ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਮਕਾਨ ਦੇ ਕਿਰਾਏ / ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਐਡਜਸਟ ਕਰਕੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਰਿਟਾਇਰਲ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਹੈ - *Ld.* ਬਕਾਇਆ ਰਾਸ਼ੀ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ- ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਿਮਾਹੀ ਖਾਲੀ ਕਰਨ 'ਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ- ਕਿਰਾਇਆ ਦੀ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ-ਹੁਣ ਵੀ ਤਿਮਾਹੀ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ-ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਨਿੰਦਣਯੋਗ ਵਿਵਹਾਰ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਮੰਦਾਮਸ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ - ਵਿਵੇਕ- ਦਾ ਅਭਿਆਸ — ਨਿਆਂਇਕ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ — ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਖਤਿਆਰੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ — ਆਰਡਰ ਆਫ ਐਲ.ਡੀ. ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ - ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ, ਮੰਦਾਮਸ, ਮਨਾਹੀ, ਕੋ-ਵਾਰੰਟੋ ਅਤੇ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਭਾਵ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਨਿਆਂਇਕ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 12 ਅਤੇ 14)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸੇਵਾ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਬੇਲੋੜਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸਨ। ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਜਾਂ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰ ਲਵੇ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਿਮਾਹੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਮਝ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਤਿਮਾਹੀ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਗੋਂ ਉਸ 'ਤੇ ਹੋਰ ਉਸਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਰਕਮ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇਆਮ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੰਕੋਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਉਹ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਢੁਕਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਸਹੀ ਸਾਬਤ ਕਰੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸਾਲ ਲੱਗ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ

ਅਦਾਲਤ ਤੁਰੰਤ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਹ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਂਡਮਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰੇ। ਉਸ ਦਾ ਆਚਰਣ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਿੰਦਣਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਅਧਿਕਾਰੀ/ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਦੁਆਰਾ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਬਕਾਏ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਯਕੀਨਨ, ਉਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਅਖਤਿਆਰੀ, ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪਰਾ 18)

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਐਸ.ਬਖਸ਼ੀ।

ਆਰ.ਕੇ ਮਲਿਕ, ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬ ਤਲਬੀ ਕੀਤੀ ਗਈ

ਨਿਰਣਾ

ਵੀਕੇ ਬਾਲੀ, ਜੇ.

(1) ਇਸ ਸਾਂਝੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਅਸੀਂ ਤਿੰਨ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, 1992 ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 885, 889 ਅਤੇ 1992 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 15994, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥ ਦੇ ਆਮ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੱਥ 1992 ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 885 ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਹਨ।

(2) ਇੱਕ ਦਹਾਕਾ ਪਹਿਲਾਂ 30 ਜੂਨ, 1990 ਨੂੰ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸ਼ੀਅਨ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਗਦੰਬਾ ਦੱਤ (ਇੱਥੋ-ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਤਿਆਗੀ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ (ਇੱਥੋ) ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਸਨ। 'ਅਪੀਲੈਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ)। ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਫੀ ਰਕਮ ਖਰਚ ਕਰਕੇ ਕਾਫੀ ਉਸਾਰੀ ਕਰਵਾ ਕੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੁਣ ਵੀ। ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਰਕਮ ਦੀ ਸਮਾਯੋਜਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ, ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ ਅਤੇ ਕਮਾਈ ਹੋਈ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਨਕਦੀ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਦੇ ਕਿਰਾਏ / ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਜੋ ਢੁਕਵਾਂ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ, ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਐਕਟ, 1972 ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਅਤੇ ਫੁਟਕਲ ਉਪਬੰਧ ਐਕਟ, 1952 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਉਹ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਬਕਾਏ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਅਦਾਲਤ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਦੇ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਉਸਦੇ ਆਮ ਉਪਾਅ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਇਹ ਸਮਾਯੋਜਨ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਬਚਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਲਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ, - 31 ਜਨਵਰੀ, 1992 ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਉਸਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੀ. (ਵੀ. ਕੇ. ਬਾਲੀ, ਜੇ.) ਨੂੰ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਕਾਪੀ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਬਕਾਇਆ ਰਾਸ਼ੀ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 1 ਅਕਤੂਬਰ ਤੋਂ ਅਸਲ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ 12% ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ the ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਵੀ ਰੱਖਿਆ

ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਲਾਗਤਾਂ ਵੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ IRs 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 2000. ਇਹ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਇਹ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(3) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਈਏ, ਉਪਰੋਕਤ ਵੇਰਵੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਟਾਇਰਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਮੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦੇਣਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1950 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ 30 ਜੂਨ, 1990 ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰਿਟਾਇਰਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਲਾਭ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਈ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਠੋਸ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।, ਰਾਹਤਾਂ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 24 ਮਈ, 1991 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇ ਕੇ ਗੰਭੀਰ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਇਹ ਗੱਲ ਛੁਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਮਿਊਂਸ਼ਪਲ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਚਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਦੀ ਮਾਰਕੀਟ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਬਣਦੀ ਹੈ। 1,08,666 ਅਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਕਿਰਾਇਆ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਰੁਪਏ ਹੈ। 675 ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। 31 ਅਗਸਤ, 1991 ਤੱਕ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਰੁਪਏ ਬਣਦਾ ਹੈ। 9550. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬਕਾਏ ਕਲੀਅਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਕਾਇਆ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਚੀਫ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਇੰਜਨੀਅਰ ਨੇ 9 ਜਨਵਰੀ, 1991 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮਿਊਂਸ਼ਪਲ ਕੁਆਰਟਰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਿੱਟ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਤਿਮਾਹੀ ਖਾਲੀ ਕਰਨ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਨਿਗਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।

(6) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨਾਂ ਦੀ ਨਕਲ ਭਰੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਬਕਾਇਆ ਹਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਕੈਂਪਸ ਦੇ ਬਾਹਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਝੋਂਪੜੀ, ਆਪਣੇ ਸਾਧਨਾਂ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਿਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਝੋਂਪੜੀ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਨਗਰ ਨਿਗਮ. ਨਿਗਮ ਵੱਲੋਂ ਨੰਬਰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਨਿਗਮ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਰਾਇਆ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੱਟਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਰਾਇਆ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਗਮ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ

ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ। ਕੁਝ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਜੋ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ P4, P5 ਅਤੇ P6 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਕਲ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਮਤਾ ਵੀ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲਕ ਦਾ ਮਤਾ ਵੀ ਆਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਝੋਪੜੀਆਂ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਹੀ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਵਸੀਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਣਵਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਕਤ ਮਤੇ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਵੀ ਅਨੁਸੂਚੀ P-7 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਕਲ ਦੇ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 6 ਦਸੰਬਰ, 1984 ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33-ਸੀ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਹੁਕਮ ਦੇ, ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਰਾਇਆ ਕੱਟ ਲਿਆ। ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਨੇ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਾਅਦ 'ਚ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, 9 ਦਸੰਬਰ 1996 ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵੀ ਨਿਗਮ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਲੀਬਿਤ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਕਲ 26 ਨਵੰਬਰ, 1991 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(7) 3 ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ, ਅਨੁਸੂਚੀ P-4 ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਨੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਕੇ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦਾ ਵੀ ਦਿਲ ਜਿੱਤ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਜੋ ਕਿ *ਮਿਊਂਸਪਲ ਝੋਪੜੀਆਂ* (ਜ਼ੋਰ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ), ਪਾਵਰ ਹਾਊਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਸਿਕੰਦਰੀ ਗੇਟ ਨੇੜੇ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ 1952-53 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਰਹੂਮ ਕਾਰਜਸਾਧਕ ਅਫਸਰ ਸ੍ਰੀ ਪੀ.ਸੀ.ਭੰਡਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਵੇਂ ਕੁਆਰਟਰ ਬਣਾਏ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਤਹਿਤ ਉਕਤ ਭਰੋਸੇ 'ਤੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਪੱਧਰ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮਾਮਲਾ ਅਣਸੁਲਝਿਆ ਰਿਹਾ। ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਝੋਪੜੀਆਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਦਿਨੋ-ਦਿਨ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੁੰਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਕੋਈ ਢੁੱਕਵਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਖਰਚ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਕਤ ਝੋਪੜੀਆਂ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਵਸੂਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ 1965 ਤੋਂ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਝੁੱਗੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਲਾਭ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅੰਤਮ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਤਾਂ ਝੋਪੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਵੀ. ਕੇ. ਬਾਲੀ, ਜੇ.) ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਮਕਾਨ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ। ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-5, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕੁਆਰਟਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਿਜਰਾ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੀ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚੁੱਪ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਸਿਕ ਤਨਖਾਹ ਵਿੱਚੋਂ 2% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਮਕਾਨ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਵਸੂਲ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜਾ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਅਤੇ ਸਫ਼ੈਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸਲੈਬ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਰਾਇਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 2% ਵਰਗੀ ਕਟੌਤੀ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਵਿੱਚ, Annexure P-6, ਮੁਢਲੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ 2% ਮਕਾਨ ਕਿਰਾਇਆ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲਣ ਅਤੇ ਮੁਰੰਮਤ

ਨਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਦੀ ਸਫ਼ੈਦ ਵਾਸ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੈ। ਮਤੇ, ਅਨੁਸੂਚੀ P-7 ਵਿੱਚ, ਸਭ ਕੁਝ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਭਾਗ ਨਾਲ ਕੁਝ ਮੁਕੱਦਮੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਸਹੀ ਰੇਪੋਅਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੇ, ਇਸ ਲਈ ਕਿਰਾਇਆ ਘਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33-ਸੀ(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦੋ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਨਕਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹਿਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਸ. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਰਾਮ ਕੁਮਾਰ ਮਲਿਕ ਨੇ ਉਚਿਤ ਹਦਾਇਤਾਂ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੂਜੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵੀ ਇਹੋ ਹਾਲ ਹੋਇਆ।

(8) ਪਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਲਬਧ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲੀਅਤ ਅਤੇ ਹਕੀਕਤ ਵਿੱਚ, ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁਆਰਟਰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ 'ਤੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਉਭਰ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਨਕਲ ਦੇ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਮੇਤ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੁਆਰਟਰਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਇਕੱਲੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਬਹਿਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਮਲਿਕ ਨੂੰ ਪੁੱਛੇ ਇੱਕ ਢੁਕਵੇਂ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹੁਣ ਵੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਆਰਟਰ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਤੁਰੰਤ ਜਵਾਬ ਆਇਆ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਪੈਸਾ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਿਮਾਹੀ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(9) ਕੇਸ ਦੇ ਅਸਲ ਪਿਛੋਕੜ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅੱਜ ਤੱਕ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਕੁਆਰਟਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਹਿਮਤੀ/ਅਧਿਕਾਰਤ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਘਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਕੇ ਹੀ ਸੀ। ਉਸੇ ਲਈ ਕਿਰਾਇਆ, ਜੋ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਵਿੱਚੋਂ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਪੂਰਵ ਸੀਧਿਆ 'ਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕੁਆਰਟਰ ਦਾ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤਿਮਾਹੀ ਦਾ ਬਾਜ਼ਾਰੀ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰੁਪਏ ਸੀ। 1,08,666 ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵ, 1991 ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਮਾਰਕੀਟ ਕਿਰਾਇਆ ਸੀ। 1991 ਵਿੱਚ 675 ਰੁਪਏ। 31 ਅਗਸਤ, 1991 ਤੱਕ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲ ਬਕਾਇਆ ਸਨ, ਰੁਪਏ ਸਨ। 9550, ਜੇਕਰ ਉਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਅੱਜ ਤੱਕ ਦਾ ਇਕੱਲਾ ਕਿਰਾਇਆ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਕਰੀਬ ਇੱਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਿਮਾਹੀ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਠਹਿਰਾਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਰਕਮ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਘਰ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ। ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ, ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ ਅਤੇ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਨਕਦੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ

ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ, ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਅਤੇ ਲੀਵ ਐਨਕੈਸ਼ਮੈਂਟ ਲਈ ਸਹੀ ਜਾਂ ਲਗਭਗ ਕਿੰਨੀ ਰਕਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ, ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਿਸੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(10) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਗਰੈਚੁਟੀ, ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਅਤੇ ਲੀਵ ਐਨਕੈਸ਼ਮੈਂਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਸੇਵਾ-ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਐਕਟ, 1972 ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਾਲੀਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਗਰੈਚੁਟੀ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਵਲ, ਰੈਵੇਨਿਊ ਜਾਂ ਡਿਮੀਨਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਕੁਰਕੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਵੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਫੰਡ ਅਤੇ ਫੁਟਕਲ ਉਪਬੰਧ ਐਕਟ, 1952 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ।

(11) ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਬਕਾਏ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਅਤੇ, ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ, ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਅਤੇ ਲੀਵ ਐਨਕੈਸ਼ਮੈਂਟ, ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਉਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੀ ਅਨੁਸਾਰੀ ਡਿਊਟੀ, ਹੁਣ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ, ਕਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਬਕਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਜਾਂ ਇਹ ਹੋਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਰਿੱਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਚਾਰਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਾਯੋਜਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜਰਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ, ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਵਿਹਾਰ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਿੰਦਣਯੋਗ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖੋਜ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਵਿਕਲਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਹੋਰ ਫੋਰਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਸਦਾ ਉਪਾਅ ਮੰਗਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(12) ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 2260 ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ, ਮੰਦਾਮਸ, ਮਨਾਹੀ, ਕੋ-ਵਾਰੰਟੋ ਅਤੇ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ। ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਨੁਛੇਦ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਦਾ ਇੱਕ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਉਲੰਘਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪੰਜ ਰਿੱਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ

ਬਾਅਦ ਕਾਫੀ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਇਕਸਾਰ ਵਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ, ਦੇਰੀ ਜਾਂ ਝਗੜਿਆਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਆਚਰਣ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਭਾਵ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ, ਹਰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰਨਾ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ, ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੁਰਗਾ ਪਰਸ਼ਾਦ ਬਨਾਮ ਆਯਾਤ ਅਤੇ ਨਿਰਯਾਤ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ. ਦੇ ਚੀਫ ਕੰਟਰੋਲਰ (ਐਲ) ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ, ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਅਖਤਿਆਰੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵੇਕ ਨਿਆਂਇਕ ਅਤੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

Municipal Corporation, Amritsar v. Jagdamba Dutt 8
(V.K. Bali, J.)

ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਨੂੰ laches 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੋਲ 1959 ਵਿੱਚ ਆਯਾਤ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਰਕਮ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਹੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਮੰਗੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨਾ ਚੁਣਿਆ ਅਤੇ 1964 ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਭਾਵੇਂ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਅਜੇ ਵੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਖਤਿਆਰ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਵਿੱਚ, ਰਿੱਟ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬਿਨੈਕਾਰ।" ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 32 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਇਹ ਮੈਸਰਜ਼ ਤਿਲੋਕਚੰਦ ਮੋਤੀਚੰਦ ਐਂਡ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. v HB ਮੁਨਸ਼ੀ ਅਤੇ Anr.(2), ਕਿ "ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਹੱਦ ਜਾਂ ਢੰਗ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(13) ਦ ਮੂਨ ਮਿਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਆਰ. ਮੋਹਰ, (3) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਰਿੱਟ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਵਿਵੇਕ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ, ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ।" ਲਿਖਤਾਂ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹਨ, ਭਾਵ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦਾ ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ, ਇੱਕ "ਮਾਮਲਾ" (ਹਾਲਸਬਰੀ ਦੇ 'ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ' ਹੈਲਸ਼ਮ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਭਾਗ 9, ਪੈਰਾਸ) ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। 1480 ਅਤੇ 1481, ਪੰਨੇ 877-878)। ਐਨ.ਆਰ. v ਭਾਰਤੀ ਜੀਵਨ ਬੀਮਾ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. (4) ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਅਤੇ ਠੋਸ ਨਿਆਂ ਦੇਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਅਸਧਾਰਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਡ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਨੁਚਿਤ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੀ I ਸਾਡਾ ਅਨੁਚਿਤ ਲਾਭ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ 'ਇਲੀਫ' ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਨੁਚਿਤ ਲਾਭ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ:

(14) ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਤੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਦਖਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। , ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼

- (2) ਏਆਈਆਰ 1970 ਐਸਸੀ 898
- (3) ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 1450
- (4) (1996) 5 SCC 54

ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਭਾਵ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ

(5) JT 1994 (6) SC 354

ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਵਿਚ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਨਿਆਂਇਕ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(15) ਸ੍ਰੀ ਆਈ.ਐਮ.ਆਰ. ਰਾਮੀ ਕੁਮਾਰ ਮਲਿਕ, ਮੈਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ 3 ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਰ. ਕਪੂਰ ਬਨਾਮ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ (ਪੇਟਿੰਗ ਅਤੇ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ) ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਐਨਆਰ., (5) ਵਿਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਗ੍ਰੈਚੂਟੀ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਲੰਬਿਤ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ (ਆਰ. ਕਪੂਰ) ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਰਿਹਾਇਸ਼ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਰੁਪਏ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। 88 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਵਸੂਲਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਜੂਨ, 1976 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਰਕੀਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਹਰਜਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਮਈ, 1979 ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ 1 ਜੁਲਾਈ, 1979 ਤੋਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਰੱਦ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਰਕਾਰੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। 1983 ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਮੁੜ ਦਿੱਲੀ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਪਬਲਿਕ ਪ੍ਰੀਮਾਈਜ਼ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਨੇ ਹਰਜਾਨਾ ਵਸੂਲਿਆ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ 25 ਜੁਲਾਈ, 1984 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਹਰਜਾਨਾ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 1070 ਤੋਂ ਰੁ. 176. ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ 1 ਜਨਵਰੀ, 1976 ਤੋਂ ਅਗਸਤ, 1979 ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਉਸ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲੈ ਲਿਆ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਵਿਭਾਗ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਨੁਕਸਾਨ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਘਟਾ ਕੇ ਰੁਪਏ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ 176 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ. ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਦੋ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਭਾਵ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਹਰਜਾਨੇ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਆਫ ਅਸਟੇਟ ਨੇ ਰਿਫੰਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 19 ਦਸੰਬਰ, 1984 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਸਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਿਫੰਡ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਰ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਨੌ ਡਿਮਾਂਡ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਗ੍ਰੈਚੂਟੀ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੌਤ-ਸਹਿਯੋਗੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਲੰਬਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵੀ 18% ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰ. ਕਪੂਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਜੇ ਕੇਸ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ, ਦੇ ਤੱਥ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਹੱਥ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ-ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ 2-3 ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ, ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਘਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਦਹਾਕਾ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੁਆਰਟਰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਰ.ਕਪੂਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਸਿਰਫ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਘਰ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕੁਝ

ਅੰਤਰਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਦਿੱਲੀ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮੁੜ ਤਬਾਦਲੇ 'ਤੇ, ਮਕਾਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨਿਯਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ਿਆਂ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਢੁਕਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਿ ਕੀ ਆਰ. ਕਪੂਰ ਨੂੰ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਪਬਲਿਕ ਪ੍ਰੀਮਾਈਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਲੰਬਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਰ. ਕਪੂਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਿਫੰਡ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਘਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੌਤ-ਕਮ-ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ 18% ਵਿਆਜ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ।

(16) ਲੇਅਰ ਲਰਨਡ ¹⁵ ਵਕੀਲ, ਲੇਅਰਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ *ਡਾਵਣਕੋਰ ਪਲਾਈਵੁੱਡ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ* ਬਨਾਮ *ਖੇਤਰੀ ਸੰਯੁਕਤ ਲੇਬਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.*, (6) ਵਿੱਚ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਘਰ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਕਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ, ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ, ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੰਪਨੀ ਦੀ 30 ਸੈਂਟ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦਾ ਪੱਖ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਬਤੌਰ ਚਾਰਜਮੈਨ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ 19 ਜੂਨ 1984 ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਸਮਰਪਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਬਿਨੈਕਾਰ ਕੰਪਨੀ ਕੋਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਟੂਰਪੁਰਮਬੋਕੇ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਪਿਛਲੇ 35 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰਨ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਸੀ। ਉਸ ਕੋਲ ਟੈਕਸ ਦੀਆਂ ਰਸੀਦਾਂ ਵੀ ਸਨ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਜਾਇਦਾਦ ਟਾਈਟਲ ਡੀਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਬਿਤ ਟਾਈਟਲ ਡੀਡ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਟੈਕਸ ਰਸੀਦਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਅਤੇ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ ਵੱਖਰੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਸਮੇਤ ਕੁਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੇਠਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਸਮਝੌਤੇ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਜਾਅਲੀ ਸਨ। . ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਵੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਏ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਇਹ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ, ਜ਼ਮੀਨ ਵੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲੀਜ਼ ਦਾ, ਜੇਕਰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਖੋਜ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਕਬਿਤ ਟਾਈਟਲ ਡੀਡਾਂ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਟੈਕਸ ਰਸੀਦਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਅਤੇ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ ਵੱਖਰੇ ਸਨ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਲਾਕਸ਼ੁਦਾ, ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਐਕਟ, 1972 ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਆਚਰਣ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰੇ ਬਿਨਾਂ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ, ਐਕਟ ਦੇ ਹੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਮਾਨਯੋਗ ਬੈਚ ਲਈ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਤੋਂ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ। ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਉਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ, ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਤੀਜੇ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। *ਜੀ. ਨਾਰਾਇਣ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਵੀ.ਆਰ. ਨਾਗਮਣੀ ਅਤੇ ਐਨਆਰ., (7)* ਦੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਤੱਥ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ , ਜਿਸ 'ਤੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ, ਨੱਥੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਸਵੀਕਾਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਾਂ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ, ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਤੋਂ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਫੰਡ ਅਤੇ ਫੁਟਕਲ ਉਪਬੰਧ ਐਕਟ, 1952 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੰਡ।

(17) *ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.* ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡੀਬੀ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। (8) ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ, ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਸਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੀਪੀਐਫ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ.

(18) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਪਰ ਇੱਕ ਫਰਮ ਨੂੰ ਵਾਪਸ

ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸੇਵਾ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸਨ। ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਦਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਜਾਂ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰ ਲਵੇ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਿਮਾਹੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਮਝ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਤਿਮਾਹੀ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਗੋਂ ਉਸ 'ਤੇ ਹੋਰ ਉਸਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਰਕਮ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇਆਮ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੰਕੋਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ, ਉਹ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਢੁਕਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਪੱਖ ਸਹੀ ਸਾਬਤ ਕਰੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸਾਲ ਲੱਗ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਤੁਰੰਤ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰੇ। ਉਹੀ। ਉਸ ਦਾ ਆਚਰਣ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਅਧਿਕਾਰੀ/ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਿੰਦਣਯੋਗ ਅਤੇ ਅਣਉਚਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਦੁਆਰਾ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਯਕੀਨਨ, ਉਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਅਖਤਿਆਰੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(19) ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸੀਂ LPA ਨੰਬਰ 885 ਅਤੇ 889 ਨੂੰ 1992 ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਮਿਤੀ 31 ਜਨਵਰੀ, 1992 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ, ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 15994 ਆਫ 1992 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਤਿੰਨ ਗਿਣਤੀਆਂ 'ਤੇ ਰਿਟਾਇਰਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਕਿੰਨੀ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। /ਦੁਰਮਾਨੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਿਸੇ ਢਕਵੇਂ ਫੋਰਮ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਿਵਲ ਮਕੱਦਮਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਰਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ 13
(ਵੀ. ਕੇ. ਬਾਲੀ, ਜੇ.)

ਨਾਲ ਹੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਸਮਾਯੋਜਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਲਾਗਤ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ। 5,000

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਵੀ.ਕੇ.ਬਾਲੀ ਅਤੇ ਐਮ.ਐਲ.ਸਿੰਘਲ ਜੇ.ਜੇ.

ਰਾਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 7781

2 ਜੂਨ, 2000

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਕਲਾ. 226 — ਜਨਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ — ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ/ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਵਿੱਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ — ਚੀਫ ਵਿਜ਼ੀਲੈਂਸ ਅਫਸਰ (ਸੀਵੀ ਓ) ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ। ਪੰਜਾਬ, ਇਲਜ਼ਾਮਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ—ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਪਿਛਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਲਗਭਗ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼—CVO ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਰਵਾਈ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ—ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ/ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਤੀਜੇ, MC.— ਅਫਸਰਾਂ/ਅਧਿਕਾਰੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਪਿਛਲੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ - ਕੀ ਉਸੇ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ, ਨਹੀਂ - ਜੇਕਰ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਹਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਾਪਸੰਦ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੋਵੇ - ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਨੋ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ

ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ, ਮੰਡੀ ਗੋਬਿੰਦਗੜ੍ਹ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 5 ਅਤੇ 6, ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਏਜੰਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ। ਚੀਫ ਵਿਜ਼ੀਲੈਂਸ ਅਫਸਰ, ਪੰਜਾਬ। ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮੁੱਖ ਵਿਜ਼ੀਲੈਂਸ ਅਫਸਰ ਵੱਲੋਂ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਉਸੇ ਏਜੰਸੀ ਵੱਲੋਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕੌਂਸਲ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ/ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ, ਸੀ.ਵੀ.ਓ. ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਾ ਸਿਰਫ, ਪ੍ਰੋ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਿਲਾਫ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਪਰ ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਅਜੀਬ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਲੀਬਿਤ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਦੇ ਜਲਦੀ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।